

**MEMÒRIA DE LA INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA AL
CARRER TARONGERS NÚM. 18**

DISTRICTE SANTS-MONTJUÏC. BARCELONA

Codi M.H.C.B.: 043/05

Data de la intervenció: 21 d'abril al 20 de maig de 2005

Jordi Ramos i Ruiz

Mataró, desembre de 2005

**“Un cop més he tornat aquí,
al gran cementeri, darrere
la fortalesa de Barcelona,
per veure-hi les tombes dels
meus caiguts...”¹.**

¹ Philip Levine (1991): *Set poemes*. Barcelona: Institut d'Estudis Nord-Americans. Trad. Francesc Parcerisas.

ÍNDEX

FITXA TÈCNICA

- 1. SITUACIÓ DE LA INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA**
- 2. NOTÍCIES HISTÒRIQUES I INTERVENCIONS ANTERIORS**
- 3. MOTIVACIONS I OBJECTIUS DE LA INTERVENCIÓ**
- 4. METODOLOGIA**
- 5. DESENVOLUPAMENT DELS TREBALLS**
- 6. CONCLUSIONS**
- 7. BIBLIOGRAFIA**
- 8. REPERTORI ESTRATIGRÀFIC**
- 9. DOCUMENTACIÓ GRÀFICA**
 - 9.1. Documentació fotogràfica**
 - 9.2. Documentació planimètrica**

FITXA TÈCNICA

Nom del jaciment: Carrer Tarongers núm. 18.

Terme municipal: Districte de Sants-Montjuïc, Barcelona.

Codi M.H.C.B.: 043/05.

Tipus de jaciment: Urbà.

Resultats: Negatiu.

Context: Zona urbana. Al nord del castell de Montjuïc amb l'encreuament amb la carretera de Montjuïc.

Coordenades U.T.M.: X: 430474 Y: 4580012 Z: 131 msnm. UTM fus 31N ED 50 (paràmetres ICC/UB).

Descripció: Per la instal·lació d'una nova xarxa telefònica al carrer Tarongers núm. 18, es va realitzar una obertura al carrer d'una rasa per la canalització de cables de telefonia. Les mides de la rasa són d'una longitud d'uns 29 m per 0,50 m d'amplada i una profunditat de 0,50 m aproximadament sobre el paviment actual.

Material arqueològic: Sense material.

Excavació realitzada: Permís: 2005, 21 d'abril al 20 de maig, intervenció arqueològica preventiva. Realització dels treballs arqueològics: 21 d'abril de 2005.

Notícies històriques: Les obres motivades pels Jocs Olímpics de l'any 1992 van propiciar una campanya de prospecció a la muntanya de Montjuïc, que va permetre localitzar, al peu del castell de Montjuïc, abundant indústria lítica.

Amb motiu de les obres per a l'Exposició Universal de l'any 1929, a la zona de Vista Alegre propera a l'estadi, es van descobrir uns murs de pedra i morter, a més de diverses sitges, pertanyents a un petit nucli rural. El material recuperat datava el conjunt del segle II aC. Als voltants de l'actual fira es van localitzar restes d'època romana. Al mateix any, amb motiu de la construcció de l'estadi, es van localitzar una sèrie fosses farcides amb materials de rebuig procedents d'un forn.

L'any 1974, amb motiu dels rebaixos per a la construcció del Museu Etnològic, es va documentar i excavar un enterrament en *tègula* de doble vessant, de cronologia baix imperial.

L'any 1984, les obres d'ampliació del cementiri del sud-oest, a la part alta del vessant que mira al Fossar de la Pedrera, es van documentar i excavar una sèrie d'estructures d'època republicana tardana, que semblaren restes d'un petit nucli rural.

També es coneix una necròpolis jueva d'època medieval. La primera intervenció arqueològica que es va dur a terme a la necròpolis jueva es va realitzar l'any 1893. Posteriorment, la destrucció d'un gran nombre de tombes del cementiri, l'any 1945 a conseqüència de les obres de construcció dels pavellons del *Tiro del Pichón*, van propiciar una campanya d'excavació entre els mesos d'octubre de 1945 i d'abril de 1946 duta a terme pel *Instituto Municipal de Historia*. Aquesta intervenció va permetre documentar un nombre total de 171 enterraments, alguns d'ells amb el seu corresponent aixovar.

Hi ha notícia d'una primera fortificació, construïda cap a 1640, durant la Guerra del Segadors. L'actual castell, però, és obra de Juan Martín Cermeño, i fou finalitzada la seva construcció l'any 1751.

1. SITUACIÓ DE LA INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA

La ciutat de Barcelona es troba dins d'un terme municipal que s'estén a la costa de la mar Mediterrània en una plana d'uns 5 km. d'amplària (l'extensió total del terme és de 91,41 km²), limitada al NW per la serra de Collserola, entre els sectors deltaics del Llobregat i el Besós. La seva funció de capital ha estat sens dubte afavorida per la situació geogràfica d'aquesta plana, on conflueixen els dos grans eixos de comunicació que travessen en direcció Nord-Sud la Catalunya central (el Llobregat i l'eix dels rius Besós-Congost-Ter) i que accedeixen a la ciutat a través del congost de Martorell el primer i del coll de Finestrelles, sota el turó de Montcada, el segon.

La falla, originada al moment de la fractura del Massís Catalano-Balear, dibuixà el que, a grans trets, havia de ser la costa catalana. Per això, el pla inclinat del peu de Collserola és de basament paleozoic i d'estructura tabular, havent estat afectat per tots els moviments orogènics alpins. En el miocè i el pliocè, damunt del sòcol paleozoic se sedimentaren dipòsits marins, dels quals són testimonis el seguit de turons suara anomenats. El Pla, que des de Collserola va baixant suaument i d'una manera regular, en el punt de contacte entre la Ciutat Vella i l'Eixample, es produeix una ruptura de continuïtat amb la presència d'un salt o esglaó d'uns vint metres, clarament visible en la morfologia urbana. Aquest tall va ser aprofitat per la defensa, recolzant-hi les muralles, o per a l'economia, instal·lant a les Moles diversos molins aprofitant el sallent. De l'esglaó cap a mar ja no hi ha sòcol de llicorella ni de granit, sinó un mantell al·luvial format per les aportacions de les rieres, dels torrents, dels deltes dels rius veïnals i el corrent litoral.

Així doncs, el Pla es pot dividir en tres sectors: El *Pla inclinat*, els *turons arran de mar*, i el *pla de baix*, que correspondria a la zona compresa entre l'esglaó i el mar. En aquest sector hi dominen materials al·luvials més fins aportats per rieres, torrents i les aigües d'escorrentiu que baixen de la serra i, també, dels corrents marins.

Aquesta intervenció arqueològica ha estat efectuada al districte de Sants-Montjuïc, aquest és el més extens de Barcelona, amb una superfície de 2090 ha., que representa gairebé la quarta part del terme municipal. Els límits de Sants-Montjuïc són els termes municipals de l'Hospitalet de Llobregat i el Prat de Llobregat;

l'avinguda de Madrid i el carrer de Berlín que fan frontera amb el districte de Les Corts; els carrers de Numància, de Tarragona, l'avinguda d'en Josep Tarradellas i el Paral·lel, que marquen la separació amb els districtes de l'Eixample i Ciutat Vella, i el mar. L'actual configuració del districte data de l'any 1984 quan Barcelona va aprovar la divisió territorial actual, la dels 10 districtes. S'agruparen bàsicament els antics districtes II (Montjuïc i el Poble-Sec) i VII (Sants-Hostafrancs-La Bordeta). La present intervenció arqueològica s'ha dut a terme, concretament, al carrer Tarongers núm. 18, ubicat a la muntanya de Montjuïc, amb l'encreuament amb la carretera de Montjuïc.

2. NOTÍCIES HISTÒRIQUES I INTERVENCIIONS ANTERIORS

La muntanya de Montjuïc, de 173 metres d'altitud, ha estat sempre unida a la història de Barcelona, ja des dels seus orígens, ja que el seu emplaçament estratègic, amb el domini visual del Pla de Barcelona i la Serralada Prelitoral, determinà sens dubte la fundació de la ciutat: al peu de la muntanya es troba el mar, una de les seves vessants dona al Llobregat –important via de comunicació amb l'interior- i l'altra, al pla on va créixer la ciutat.

Els descobriments arqueològics dirigits pel *Servei d'Arqueologia del Museu d'Història de la Ciutat* els darrers anys han aportat noves i significatives dades que permeten establir una cronologia de l'ocupació humana de la muntanya de Montjuïc.

A trets generals, podem dir que l'ocupació humana a la muntanya de Montjuïc es remunta a la prehistòria, amb la presència d'estris, fets de jaspi de Montjuïc, localitzats en jaciments prehistòrics del Barcelonès i el Baix Llobregat, però mai no s'havia localitzat el centre productor a la muntanya. Les obres motivades pels Jocs Olímpics de l'any 1992 van propiciar una campanya de prospecció a la muntanya de Montjuïc, que va permetre localitzar, al peu del castell de Montjuïc, abundant indústria lítica.

La troballa més propera a la zona objecte d'aquesta memòria és la sitja localitzada i excavada, l'any 1989, en una intervenció d'urgència, al carrer d'Anníbal en la confluència amb el carrer de Margarit, a la zona de contacte entre Montjuïc i el Poble-Sec. El material moble recuperat donaria una cronologia del bronze final (900 aC.) a l'amortització d'aquesta estructura.

Les primeres troballes d'època ibèrica es van localitzar a l'altre costat de la muntanya de Montjuïc, al vessant sud-oest del turó, entre el castell i el cementiri, concretament a la confluència dels camins del Molí Antic i de la Font de la Mamella. Però, les restes arqueològiques d'època ibèrica més destacades van ser localitzades al sector on es trobava l'anomenat pont de l'Esparver, per on passava la Via de Magòria i que actualment és l'avinguda dels Ferrocarrils Catalans, molt a prop del centre cívic *La Bàscula*.

Amb motiu de les obres per a l'Exposició Universal de l'any 1929, a la zona de

Vista Alegre propera a l'estadi olímpic, es van descobrir uns murs de pedra i morter, a més de diverses sitges, pertanyents a un petit nucli rural. El material recuperat datava el conjunt del segle II aC. Als voltants de l'actual fira es van localitzar restes d'època romana. Al mateix any, amb motiu de la construcció de l'estadi, es van localitzar una sèrie fosses farcides amb materials de rebuig procedents d'un forn. Sobre aquest conjunt es va localitzar un dipòsit fet amb la tècnica de l'*opus signinum*.

L'any 1974, amb motiu dels rebaixos per a la construcció del Museu Etnològic, es va documentar i excavar un enterrament en *tegulae* de doble vessant, de cronologia baix imperial. A l'any 1984, les obres d'ampliació del cementiri del sud-oest, a la part alta del vessant que mira al Fossar de la Pedrera, es van documentar i excavar una sèrie d'estructures d'època republicana tardana, que semblaren restes d'un petit nucli rural. El mateix any va ser descoberta una altra vil·la, de la mateixa cronologia que l'anterior, situada molt a prop de l'edifici de la Campana a la zona de Magòria, a l'antiga línia de mar. Restaven els fonaments de les termes i altres dependències. S'hi van trobar una gran quantitat de fragments d'àmfores.

Fou amb motiu de les obres dels Jocs Olímpics quan es va realitzar una intervenció arqueològica l'any 1989 que va permetre descobrir l'existència d'una de les pedreres romanes, l'única coneguda a Barcelona, localitzada entre el carrer de Negrell i la nova avinguda dels Ferrocarrils Catalans.

La primera referència d'ocupació a Montjuïc durant l'època medieval data de l'any 878, moment en el que es redacten una sèrie de documents sobre una donació d'un terreny de Montjuïc realitzada per una tal *Casta*, a la Seu de Barcelona. Documents de l'any 970 assenyalen l'existència d'un nucli de cases amb torres, a la zona avui coneguda com la Marina de Sants, propietat de famílies de l'elit barcelonina, inclosos els vescomtes de Barcelona, senyors feudals del Castell de Port. Prop del Castell de Port es va construir la capella de la Mare de Déu de Port, de la qual es tenen les primeres notícies documentades l'any 1031.

Existeixen notícies d'una talaia, el 1073, que no estava destinada a servir de far sinó més aviat per prevenir l'arribada dels enemics per mar, aquesta torre s'anomenava *Torre del Farell*. En iniciar-se el segle XVII sembla que la torre era ja

una construcció remarcable. Cap al segle XII els comtes de Barcelona van construir un castell vora el port antic, que donava al que es coneixerà posteriorment com Can Tunis. Les ruïnes del castell es van conservar fins als primers anys trenta dels segle XX.

També es coneix una necròpolis jueva d'època medieval. La primera intervenció arqueològica que es va dur a terme a la necròpolis jueva es va realitzar l'any 1893. Posteriorment, la destrucció d'un gran nombre de tombes del cementiri, l'any 1945 a conseqüència de les obres de construcció dels pavellons del *Tiro del Pichón*, van propiciar una campanya d'excavació entre els mesos d'octubre de 1945 i d'abril de 1946 duta a terme pel *Instituto Municipal de Historia*. Aquesta intervenció va permetre documentar un nombre total de 171 enterraments, alguns d'ells amb el seu corresponent aixovar. La darrera actuació arqueològica, efectuada l'any 2001 va permetre constatar que els límits de la necròpolis s'estenien a tots dos costats del camí que conduïa al Castell de Montjuïc, i que es correspon amb l'actual Carretera del Castell. A més, es va poder documentar l'existència d'un segon nivell de sepultures concentrades al sector oriental de la necròpolis.

Tot va canviar radicalment, en època moderna quan es va decidir que al cim de la muntanya de Montjuïc hi hagués una fortificació militar que vigilés la ciutat. Hi ha notícia d'una primera fortificació, construïda cap a 1640, durant la Guerra del Segadors. L'actual castell, però, és obra de Juan Martín Cermeño, i fou finalitzada la seva construcció l'any 1751.

Un altre moment, de la història més recent i més negra de la ciutat, també queda palès en la zona a estudiar. Es tracta dels bombardejos sistemàtics que patí Barcelona durant la Guerra Civil, els quals van fer que la ciutadania assumís la seva pròpia defensa, arribant a construir 1400 refugis minant el subsòl de la ciutat, 288 del quals foren construïts al territori que forma l'actual districte de Sants-Montjuïc.

Ara bé, no tot foren esdeveniments negatius, cal tenir present també els fets excepcionals produïts al districte i que van propiciar la construcció del primer parc, el 1908, i més tard l'Exposició Internacional de 1929 i finalment, bona part de les instal·lacions necessàries pels Jocs Olímpics de 1992.

3. MOTIVACIONS I OBJECTIUS DE LA INTERVENCIÓ

Arrel de les obres efectuades per l'empresa *FECSA-ENDESA*, per tal de realitzar una estesa de cable, (núm. d'obra: 831451) es va creure necessari fer un seguiment arqueològic amb l'objectiu de documentar i recuperar les possibles restes arqueològiques que hi poguéssim detectar, cenyint-nos sempre a la rasa que l'obra requeria.

Des d'un bon començament s'ha considerat de vital importància dur a terme un seguiment dels treballs, ja que l'indret on es realitzaran les obres forma part d'una zona d'alt valor històric i arqueològic (vegeu anterior capítol). L'ocupació humana en la muntanya de Montjuïc es remunta a la prehistòria i arriba fins els nostres dies.

La intervenció arqueològica derivada d'aquestes obres i destinada a documentar les possibles restes arqueològiques conservades ha estat encarregada a l'empresa d'arqueologia *ATICS S.L.*, sota la direcció tècnica de l'arqueòleg Jordi Ramos i Ruiz i amb la supervisió del *Servei d'Arqueologia del Museu d'Història de la Ciutat* de l'Ajuntament de Barcelona.

4. METODOLOGIA

La intervenció arqueològica ha consistit en el control de l'obertura d'una rasa, per tal de detectar possibles restes arqueològiques i els nivells estratigràfics conservats, per això es va escollir la metodologia sistemàtica basada en el mètode de registre de E. C. Harris i A. Carandini (Harris, 1991; Carandini, 1997), essent aquesta adaptada a les característiques de l'obra. El mètode proposat tracta de registrar els elements construïts i estrats que s'identifiquen (tant els que es conserven en alçat com els que es descobreixen en el subsòl), realitzant una numeració correlativa d'aquests, sota el nom d' "Unitat Estratigràfica" (U.E.) que individualitza els uns dels altres. Cada U.E. es registra en una fitxa on s'indica: la ubicació del jaciment, les seves característiques físiques, la situació en les plantes i seccions i la posició física respecte a la resta d'unitats estratigràfiques amb les quals es relaciona.

Aquest mètode es complementa amb el material gràfic que està compost per les plantes i les seccions. Finalment inclou el material fotogràfic, imprescindible per a la constància visual dels treballs realitzats i les restes documentades.

El sistema de treball utilitzat va ser l'habitual en aquest tipus d'intervencions, i va combinar l'excavació mecànica, mitjançant l'ús d'una màquina giratòria que emprava una pala de 0,30 m. d'amplada per a l'obertura del tram de rasa efectuat sobre la calçada; juntament amb el seguiment de l'obertura de la rasa, adreçat al possible descobriment de les restes situades al subsòl de la rasa.

Els 29 m. de rasa oberts a la vorera no van superar els 50 cm. de fondària; només en la cabina telefònica es va assolir una profunditat d'un 1,50 m. per la connexió dels cables telefònics.

5. DESENVOLUPAMENT DELS TREBALLS

Els treballs d'obertura d'una rasa per a una estesa de cable subterrani es van plantejar com un control arqueològic els rebaixos necessaris fins assolir la cota necessària (0,50 m. respecte el nivell d'ús actual) per a la col·locació del cablejat. Tots aquests treballs van ser documentats mitjançant la realització de fotografies del procés d'obertura dels diversos trams de la rasa, juntament amb el dibuix de la planta de la rasa oberta i de la seva secció estratigràfica.

Els 29 m. de rasa oberts a la vorera pertanyen a dos trams diferenciats, per la seva ubicació, encara que tant les mides de les rases (amplada i llargada) com la seva fondària eren equivalents. L'amplada necessària d'aquests dos trams era de 0,50 m. i la fondària màxima que es va assolir fou de 0,50 m. Prèviament a la seva obertura es van realitzar una sèrie de cales per tal de localitzar l'emplaçament dels diversos serveis preexistents.

Al núm. 18 del carrer Tarongers es va obrir un tram de 29 m. de llargada a tocar amb la carretera de Montjuïc.

L'estratigrafia d'aquest tram de rasa efectuats sobre la vorera era idèntica a totes dues. Es basava en la següent seqüència estratigràfica:

U.E. 100: Paviment d'ús actual de 5 cm. de gruix, format per formigó.

U.E. 200: Estrat de preparació per a la col·locació del formigó compost per terres de matriu heterogènia, que oscil·lava entorn als 0,20 m. de potència.

U.E. 300: Estrat argilós amb gran quantitat de nòduls reompliment, d'uns 0,40 m. de potència, arqueològicament estèril.

U.E. 400: Estrat argilós amb una matriu detrítica, produïda pel pas d'algun torrent.

6. CONCLUSIONS

La intervenció arqueològica va ser realitzada al carrer Tarongers, concretament al núm. 18, amb la carretera de Montjuïc, situada al districte de Sants-Montjuïc (Barcelona), motivada per l'obra constructora de la creació d'una nova línia de telefònica. La realització d'aquesta rasa estava destinada a descobrir i documentar les possibles restes arqueològiques i els nivells estratigràfics que s'hagin pogut conservar a la zona intervinguda.

Els resultats d'aquesta intervenció arqueològica, encara que ens trobem dins d'una zona d'alt valor històric i arqueològic com és la muntanya de Montjuïc, han estat pràcticament nuls.

La inexistència d'algun vestigi arqueològic en aquest emplaçament, ubicat dins del Parc de Montjuïc, zona d'alt risc arqueològic i de gran importància històrica per la ciutat de Barcelona, és deguda probablement, a que les mateixes característiques de la intervenció (rasa de 0,50 m. de profunditat) no han permès documentar els possibles nivells fèrtils des del punt de vista arqueològic.

7. BIBLIOGRAFIA

ALBERCH FUGUERAS, R. (dir.). (1998): *Els barris de Barcelona. Sants-Montjuïc. Les Corts. Sarrià-Sant Gervasi*. Vol. II. Enciclopèdia Catalana. Barcelona.

CARANDINI, A. (1997): *Historias en la Tierra. Manual de excavación arqueológica*. Ed. Crítica, Barcelona.

CARRERAS CANDI, F. (1909): “La ciutat de Barcelona” a *Geografia General de Catalunya*, vol. III. Barcelona.

DD.AA. (2002): “Els camins i les vil·les romanes de Montjuïc” a *El Poble-Sec. Retalls d'història*. Col·lecció: Les ressenyes del CERHISEC, núm. 3. CERHISEC, Barcelona, pàg. 47-54.

DD.AA. (2003): “El castell de Montjuïc” a *El Poble-Sec. Retalls d'història*. Col·lecció: Les ressenyes del CERHISEC, núm. 4. CERHISEC, Barcelona, pàg. 115-130.

DURAN SANPERE, A. (1972): “La ciutat al llarg de les seves muralles. Viatge entorn de la darrera muralla” a *Barcelona i la seva Història*, vol. I. Barcelona.

FABRE, J.; HUERTAS, J. M. (1989): *Barcelona: la construcció d'una ciutat*. Ed. Plaza & Janes, Barcelona.

HARRIS, E. C. (1991): *Principios de estratigrafía arqueológica*. Ed. Crítica, Barcelona.

HERNÁNDEZ CARDONA, F. X. (1992): *Barcelona, Història d'una ciutat*. Ed. Llibres de l'Índex, Barcelona.

HERNÁNDEZ, J. E.; MORA, G.; POUPLANA, X. (1990): *Arquitectura de Barcelona*. Barcelona.

PUJADÓ PUIGDOMÈNECH, J. (1998): *Oblits de reraguarda: els refugis antiaeris a Barcelona (1936-1939)*. Ed. Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Barcelona.

ROCA i BLANCH, E. (2000): *Montjuïc, la muntanya de la ciutat*. Institut d'Estudis Catalans, Barcelona.

SANAHUJA, N.; GÓMEZ, À. (2004): “El naixement urbanístic del Poble-Sec” a *El Poble-Sec. Retalls d'història*. Col·lecció: Les ressenyes del CERHISEC, núm. 5.

CERHISEC, Barcelona, pàg. 81-94.

8. REPERTORI ESTRATIGRÀFIC

Fitxa d'Unitat Estratigràfica				UE : 100
Sector: C/ Tarongers 18		Fase:	Cronologia: Segle XX	
DEFINICIÓ :	ESTRAT			
DESCRIPCIÓ :	Paviment de la vorera format per formigó. Potència 5 cm.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a	200	Es cobert per	
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica				UE : 200
Sector: C/ Tarongers 18		Fase:	Cronologia: Segle XX	
DEFINICIÓ :	ESTRAT			
DESCRIPCIÓ :	Estrat de preparació del paviment compost per terres de matriu heterogènia. Potència d'uns 20 cm.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a	300	Es cobert per	100
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE : 300	
Sector: C/ Tarongers 18		Fase:	Cronologia: Segle XX	
DEFINICIÓ :	ESTRAT			
DESCRIPCIÓ :	Estrat argilós amb gran quantitat de nòduls. Potència 40 cm.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	200
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE : 400	
Sector: C/ Tarongers 18		Fase:	Cronologia: Segle XX	
DEFINICIÓ :	ESTRAT			
DESCRIPCIÓ :	Estrat argilós amb gran quantitat de nòduls. Potència 40 cm.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	300
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

9. DOCUMENTACIÓ GRÀFICA

9.1. Documentació fotogràfica

Il·lustració 1: Tram obert del carrer Tarongers.

Il·lustració 2: Vista del tram final de la rasa per la instal·lació d'un cable telefònic.

9.2. Documentació Planimètrica

430200

430400

430600

430800

4580000

4580000

4579800

4579800

430200

430400

430600

430800

PLAÇA DE LA SARDANA

CARRER TARONGERS

AVINGUDA DEL CASTELL

RASA CARRER TARONGERS, 18